

ನೂರಾರು ಜನ ಬತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಮಾಯಕರಂತೆ ನೆಂಟರ, ಪರಿಚಿತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಬತಾರೆ. ಅನುಮಾನ ಬಂದರೆ ವಿಚಾರಿಸಬಹುದು. ಹತ್ತಿ, ಮೇಣಿನಕಾಯಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಅಂತ ರೈತರು, ಖರಿದಿಗೆ ಅಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಬತಾರೆ. ಅವರನ್ನೇಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಾಗದ ಡಡಪಡಿಸಿದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ವೀಕೆಂಡ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಬಂತು. ಎಸ್‌ಪಿ ಸಾಹೇಬರ್ಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಕೇಸುಗಳ ತನಿಖೆಗಂದು ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದವರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಟೆವಿ ಚಾನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸುಧಿಗಳಿಲ್ಲ. ಸಿಯಿಲ್‌ ಒಂದು ವಾರ ಏನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಏನೂ ಆತಂಕ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಏನಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅನ್ನುವ ಭಯ.

★★★

ರಾಣೇ ಚೌಲ್ಲಿಯಿಂದ ಅಥ್ವ
ಕಿಲೋಮೀಟರು ದೂರದಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ವಿಳಂತಸ್ವಿನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸ್ಥಿತು. ಅದು
ಶಾಹಿಂಗ್ ಮಾಲ್ ಅಂತೆ ಮಾಲೀಕರು
ಹೇದರಾಬಾದಿನವರು. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು
ರಾಯುದುಗಳದವರಂತೆ. ವೆಂಟಗಿರಿ
ಬಯಸಿದಂತೆ ವ್ರಿತಾತ ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಚೈಟ್‌ಹೌಸಿನಂತಹ ಹಳೆ ಮನೆ
ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಸ್ಥಿತು. ಅದರ ಮಾಲೀಕರು
ಉರವಕೊಂಡದವರು. ಬಾಡಿಗೆ
ಸಾವಿರದ್ವಾರ್ ನೂರು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಅಡ್ಡನಾಸ್
ಕೊಡಿ ಸಾಕು. ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸಿ
ಗುಡಿಸಿ ನಿಂತಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ನಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ರೇಣುಗಂಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ
ಸ್ಥಿತಿದೆ. ಮುಂದಿನ ವಾರ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೇ
ಶಿಫ್ಟ್ ಆಗ್ರಹಿ ಆ ಮೇಲೆ ನಾವಿರುವ ಈ
ಮನೆಯ ಕೀ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ್ರೇವಿ.
ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಸ್ಥಿತಿನು
ಮಾಡಿಸಿ. ನಾರಾಯಣಹೆಚೆಯಲ್ಲಿರೋ ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿನಿ.
ಬಾಡಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನಾನೇ ಬಂದು ಹೋಗ್ರೇನಿ ಅಂತ ಓನರ್
ಮುದುಕ ಹೋದರಂತೆ.

ಮನೆನ ಮಾರಬೇಕು ಅಂತ ಇದ್ದರಂತೆ. ಸರಿಯಾದ ರೇಣು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ನೇವೇ
ತಗೋಬಹುದು ಅಂತಲೂ ಹೋದರು ಅಂತ ಮುತ್ತಾಲ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಾಲ ಇರುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಆಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕೆಲಸ

ಅಯ್ಯ ಹಾಗೇ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ
ಮಲಗಿಕೊಂಡರು. ನಂದ್ಯಾಲದ
ಮಿಲ್ ಹೊಡೆದಾಟದಲ್ಲಿ,
ಬಾಂಬ್ ಬ್ಲಾಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು
ಜನ ಸತ್ತರು. ಬಚಾವಾದವರು
ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನೋ
ಚಿಂತೆ. ರೆಡ್‌ಕ್ರಿ ಏನನ್ನೋ ತನ್ನಿಂದ
ಮುಚ್ಚಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನೋ
ಅನುಮಾನ ಆವರಿಗೆ. ಸದಾ
ನಂದ್ಯಾಲ ಘಟನೆ ಸುರಿತೇ
ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.